

[Svend Åge Petersen]

Nu har hr. Albrechtsen i de sidste to indlæg her fortalt noget om flygtningelovgivningen. Den ene gang var det ud fra betragtningen om, at vi efter et valg har en anden regering. Jeg vil da nok sige: »hvis vi efter et valg«, hr. Albrechtsen, men det er selvfølgelig måden, vi ser på det på.

Men hvad er det for noget med en ødelagt flygtningelovgivning? Kan vi ikke få at vide, hr. Albrechtsen, om det, at denne flygtningelovgivning åbenbart er så dårlig og har reduceret antallet af flygtninge, er ensbetydende med, at VS, hvis de får magt engang til at bestemme noget som helst om flygtningelovgivningen, ønsker, at vi skal have 100 flygtninge pr. døgn, som vi havde i september måned, altså 36.000 om året? Jeg tror, vælgerne vil være meget interesseret i at få at vide, om det er den form for flygtningelovgivning, hr. Albrechtsen vil gå ind for.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Det sidste kan jeg nemt besvare. Vi har fremsat et forslag, som går ud på, at Danmark skal modtage sin rimelige andel af den internationale flygtningestrøm, og det svarer i øjeblikket til 6.000–8.000 mennesker om året. Det er en politik, som er helt i overensstemmelse med Danmarks officielle politik. Den er bare ikke i overensstemmelse med, hvad Danmark rent faktisk gør i praksis, for i praksis lukker Danmark sine grænser og modtager omkring 1.000 flygtninge, og det er det, der er den vitterlige skandale.

Jeg tror heller ikke på, at der vil blive en tilgang på 36.000, men hvis det var sådan, at der stod 36.000, som havde ret til ophold i Danmark, fordi de var dækket af de internationale forpligtelser, så måtte Danmark naturligvis modtage dem, ligesom Danmark f.eks. ved krigens afslutning måtte modtage massevis af flygtninge fra Østtyskland og Polen og naturligvis også gjorde det. Sådan er de danske forpligtelser, og dem står jeg i hvert fald ved.

Så bemærkede jeg, at hr. Henning Rasmussen sagde, at dette system, som Socialdemokratiet foreslår, skal være så rummeligt, at det kan tage de flygtninge, der måtte komme. Det vil jeg tillade mig at fortolke så optimistisk, at der deri også lå, at det ikke er sikkert, at Socialdemokratiet vil fastholde en

lovgivning som den, der har ført antallet så langt ned som i dag. Så er problemet bare: når der ikke ligger nogen sanktionsmuligheder i det, Socialdemokratiet foreslår, når hr. Henning Rasmussen ikke er i stand til fuldstændig knivskarpt at præcisere, hvad det er for en kompetence, disse udvalg helt præcist har, og hvordan de inden for den korte tid, der skal til, for at problemet bliver løst, kan tvinge kommunen, når den har nægtet, er det, vi bliver i tvivl om, hvorvidt den rummelighed også rent faktisk er til stede i det socialdemokratiske forslag.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg synes, jeg må sige til hr. Albrechtsen, at man skal erindre sig, at dette ikke er et spørgsmål om at fordele korn og foderstoffer. Det er et spørgsmål om at finde ud af, hvordan vi gør det bedst muligt for 8.000 mennesker, som har ret til at være i Danmark, men som ikke har et fast sted at bo. Det er det, det drejer sig om, og her er jeg naturligvis af den opfattelse, at den opgave skal alle principielt være med til at løse. Jeg synes også, man skal have mægtig gode begrundelser for at afvise at være med til at løse den. Men jeg mener også, at hvis der er gode begrundelser for at sige: det kan vi ikke klare hos os, specielt hvis begrundelsen er den, at man ikke er i stand til at give rimelige beskæftigelses- eller uddannelsesmuligheder og en rimelig fremtid for flygtningene, er det tåbeligt at sige: på med vanten, værsgo, så og så mange! Det går altså ikke. Det er et spørgsmål om mennesker, der skal have en fremtid. Så er det også til en vis grad et spørgsmål om vrangvillige kommuner, men jeg gad vide, hvor mange der vil opretholde deres vrangvilje, når de skal forklare deres kolleger, at dette kan de ikke løse, når kollegerne kan løse det. Gad vide, hvordan de vil forklare det over for befolkningen, hvis de fortsat siger, at dette vil de ikke være med til.

Hvis det viser sig, at det udvikler sig helt imod vores forventning, så lad os til den tid tale om sanktioner. Nu taler vi om et rimeligt og fornuftigt og velbegrundet pres på de vrangvillige, og jeg har stadig væk den bestemte opfattelse, at langt de fleste godt vil, hvis de synes, at mulighederne er til stede, og